

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

‘Ο Μωάμεθ κι’ ή ψυχή του. ‘Ενας καθρέφτης, που έ καθενας έλεπε τη μερφή του... ‘Ο κλέφτης που στραβώθηκε! ‘Ο χρήστης που στραβώθηκε! ‘Ο χρήστης που στραβώθηκε! Ο γρηγόρης οι διάστολοι κι’ ή πελεκτεία του. ‘Η ξυπνη σαχής της Περσίας κι’ ή σφέρες, κιτλ. κιτλ.

ΙΑ μέρη δο Μωάμεθ, δο προφήτης, ήταν καθισμένος κατώ από μια στρηνή, με καμπύλους απ’ τους πάδιους του. Σαφνικά, παροιοιάστηκε μπροστά του κάποιος πού δεν τὸν ουμάτισθε καὶ πολὺ, καὶ τοὺς εἶται:

—Ω! προφήτη! Τί ἀσημιος ποὺ είσαι...

—Ἐγεις δίκω! τοῦ ἀποκριθῆκε ψύχωμα δο Μωάμεθ.

Σὲ λίγη δρα, κάποιος ἄλλος μπήκε στὴ σηγνήν. Αὗτός είχε μάθει τὴν προστιχιὰ ποὺ ἔκανε δὸ πόδος, καὶ θέλοντας νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν κακή ἐντύπωσι, εἶτε στὸ Μωάμεθ:

—Ω, προφήτη! Τὶ δύωρος ποὺ είσαι...

—Ἐγεις δίκω! ζαναίτες ησυχά δο Μωάμεθ.

Οι ὄπαδοι δύος τοῦ προφήτη, ἀπόρησαν, καὶ δύος τοῦ λεπρέγεια νὰ τὸν φοτήση, γιατὶ συμφώνησε καὶ μὲ τοὺς δύον. — Ή φυγή μοι, τοὺς είτε τότε ὁ προφήτης, εἶν’ ἔνας καθρέφτης καὶ δύοι κιντάροι τοῦ στραβωμοῦ τοῦ τὸ φάρτη! Τότε δο δικαστής φώναξε: Ο ἄλλος ἔχει ἀσημιό φυγή, γι’ αὐτὸν τὸ εἰδώλο ποὺ εἶδε στὸν καθρέφτη, ήταν κι’ ἔκεινο δύωροφ καὶ συμπαθητικό...

Κάποιος κλέφτης, ποὺ εἶχε ματή τὴν νύχτα στὸ σπίτι ἔνος ράφτη, καθὼν ψαχούνει στὸν τοίχο, ἔβγανε τὸ μάτι του σ’ ἔνα καρφό.

Τὴν ἄλλη μέρα, παροιοιάστηκε στὸν κατῆ καὶ κατηγόρησε ὡς ἔνοχο τοῦ στραβωμοῦ τοῦ τὸ φάρτη! Τότε δο δικαστής φώναξε: τοῦ τὸ φάρτη, καὶ τοῦ εἶτε:

—Οἱ ἄνθρωποι αὐτὸς παραπονεῖται διτὶ, ἀπὸ τραϊξιο διόποιον, ἔχεις τὸ μάτι του. Εἰσεις λοιπὸν ἐπίτηδες καρφώσεις ἔκεινο τὸ καρφό στὸν τοίχο;

—Οχι, κατῆ μουν φωνάξε τὸ φάρτης. ‘Έγω εἴμι ἔνας φτωχὸς ἔνας, κι εἶχα βάνε τὸ καρφό ἔκει, γιὰ νὰ κρεμίσω τὶς φορείσεις τῶν πελατῶν μου...

Ο κατῆς ἀνοίξε τὸ κοφάνι, διάβασε τὴ σχετικὴ περιγραφή, ποὺ λέγει: ‘Ο φ σ’ α λ μ ο ν ἀ ν τ ι δ ο φ θ σ’ α λ μ ο ι ι ι, κι’ η ταντούς νε δηγάλη τὴν ἀπόφασι του...

—Αυτήσου με, κατῆ μουν! ἄρχισε νὰ κλαίγεται τὸτε ὁ φάρτης. Λυγήσου τὸ πανιά μου! ‘Έγω εἴμι ἔνας φτωχὸς καὶ δύο ἄλλα τὰ μάτια μου! Πόσ διά οάβων, διάταν στραβωμόν; Ο γειτόνας μου ποὺ στραβώθηκε, εἶνε κυνηγός καὶ δὲν κρείζεται παρὰ τὸ ἔνα τὸ μάτι, γιατὶ κάθε φορά ποὺ σημαδεῖν, πλείνει τὸν τὸ μάτι καὶ τυροβολεῖ. Φανών λοιπὸν δίπαιος, κατῆ μουν, κι’ ἀσε μουν καὶ τὰ δύο μοὺ ματάκια...

Ο κατῆς, εἶτε ἐπειδὴ συγνιγνήθηκε ἀτ’ τὰ λόγια τοῦ φτωχοῦ ράφτη, εἶτε ἐπειδὴ θεωρήσα τὸ επιχειρημά του πειστικό, εἵτειλε καὶ φωνάξε τὸν κυνηγό. ‘Ἄλλα κι ἔκεινος διμαρτυρήθηκε:

—Ἐίνε ἀλλήσια, εἶτε, διτὶ γιὰ νὰ σημαδεῖν, κλείνων τὸν μάτι, ‘Άλλα γιὰ νὰ καθαρίσων καὶ νὰ γεμίσω τὸ δάπλο μου, ἔχω ὑπάγηκε κι ἀτ’ τὸ δύο μάτια μου... Άρον διώσι, κατῆ μου, θείες σύσσων καὶ καλά νὰ βγάλης κάποιο μάτι, δὲν στέλνεις νὰ φωνάξῃς τὸ γεντόνα μου τὸ μανικό! Αὗτος εἶνε, λα-τίνο, ποὺ γιὰ νὰ δηγάλη τὸ φωνή του, δεν ἔχει ἄναγκη ἀτ’ τὰ μάτια του! Κάθε φορά ποὺ παίζει τὴ φλογέα του, κλείνει καὶ τὰ δύο του μάτια, κι’ διαν τὸν τὸ φωτᾶς γιατὶ, ποὺ λέει πάσις ἔτοι νοισθεὶ τὸ σκοτώ ποὺ παίζει τὸ καλά...

Κι ἐπειδὴ κάποιος ἔπρεπε τὸ πληρώσι τὸ σπασμένο γιὰ τὸ γόνη τοῦ Δικαιουόντας, δο κατῆς ἔστειλε φώναξε τὸ μονικό, κι’ ἀποῦ διάταξε καὶ τοισθανάτον τὸ μάτι, τοῦ εἶτε κατάπιν:

—Νέο σωτάς καρι στὸν ἄλλα, ποὺ δὲν σοδηγάλα καὶ τὸ δύλο... Κι ἀπὸ τότε, δέλοντι νὰ πον, ίπάρχουν τόσοι μονικοὶ τινάροι στὰ παζάρια τῆς ‘Ανατολής...

“Ενας ‘Αραψ χρονογράφος ἀναφέρει διτὶ, καποτε, μιὰ γρηγά γινναι-

μων:

ΕΔΙΘ, (δακρυόντας), — Μα... τώρα πειά, Κάρολε... ‘Έγώ...

ΚΑΡΟΛΟΣ, — Μήν διστάξεις νὰ μοῦ μπαντήσης, ‘Εδιθ. Πές μου... Θέλεις...

ΕΔΙΘ, — Θέλω... ‘Άλλα... είμαι...

ΚΑΡΟΛΟΣ, (διασπάντας τὸν μὲν φίλημα στὸ σπίτια), — Σῶμα... ‘Έγω σ’ ἀγαπώ ὅπως καὶ τὸν είσαι... Και ποὺ ζέρεις... Μπορεῖ νὰ γίνεις καλά μά μέρα... ‘Ασφαλώς διά γίνεις καλά. Ή ἀγάπη μου διά ἀναποτίση...

ΕΔΙΘ, — Κάρολε, καλέ μου Κάρολε, πολιναγκατημένε μου!...

(Τὸν διγκαλάζει οφιχτά καὶ κλαίει σὸν μικρὸ παθεῖ).

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΖΑΝΤΖΙΖΟΝ

καὶ φωτούσε τὸ Μωάμεθ, σάν τι ἔπειτε νά: ::άνη, γιὰ νὰ πάπ στὸν Παράδεισο.

—Δεν μπορῶ νὰ σοῦ κάνω τίποτα, κυρά μου! τῆς ἀποκρίθηκε δο προφήτης. ‘Ο Παράδεισος δὲν εἶνε γιὰ τὶς γοητεῖς...

—Η γοητεῖς τούτη τὸν κλάσι.

—‘Εννοια σου, καὶ μήπ κλάσι, κυρά μου! ‘Αν στὸν Παράδεισο δὲν βρίσκονται γηπέδει, αὐτὸν συμβαίνει ἐπειδὴ δουσ περνῶν τὸ κατῶφι του μέσως ζαναριώνον...

—Εὐλογημένος νάναι ο ‘Αλλά! φώναξε τότε η γοητεῖ, κι’ ἔφυγε παρηγορημένη καὶ χαρούμενη.

Μιὰ μέρα, λέει μιὰ παλιὰ ἀράβικη παράδοσι, δο ‘Ιησοῦς Χριστὸς ἀπάντησε τὸ Διάβολο, ποὺ πηγαίνει μὲ τέσσερα γαϊδουρία, λαταρφοτω-

—Ποῦ πᾶς; τὸν ωρίτης.

—Δικυαλάώ διαλεκτή πραμάτια γιὰ τὴν πελατεία μου! τοῦ ἀπο-

κρίθηκε δο Διάβολος.

—Ικα τὶ λογή πραμάτια κουβαλᾶς; ωρίτης μὲ γῆστα δο Χριστός.

—Λογής - λογής! ἀποκρίθηκε περηφανα δο Διάβολος. Νά, προτα-

πότης, ἐδώ πέρα ζῶ να σακά γεμάτο σκληρότητα...

—Και ποὺς ἀγοράζει απ’ αὐτήν;

—Οι γημένες!

—Και τι τὸ ἄλλη πραμάτια κουβαλᾶς; ωρίτης πάλι δο Χρι-

στός.

—Τὸ φύσον...

—Και ποὺς ἀγοράζει απ’ αὐτόν;

—Οι σοφοί!

—Και στὸ τρίτο ζῶ, τι ἔχεις φορτωμένο; ζαναρώτησε δο Χριστός.

—Τὴν ἀπάτην ἀποκρίθηκε δο Διάβολος.

—Κι’ αὐτὴ αὐτὴ ποὺς ἀγοράζει;

—Οι γημένες...

—Και τι τὸ τέταρτο ζῶ, τι ἔχεις φορτωμένο;

—Σ’ αὐτὸν ἔχω φορτωμένο τὴν πονηρία...

—Και ποὺς ἀγοράζει πάλιν ἀπὸ διάτη;

—Η γημάτες! ἀποκρίθηκε δο Διάβολος.

—Ο διάλογος τελείωσε ἐδώ, κι’ δο καθένας τοιάδης τὸ δόριο του. ‘Ο Ιησοῦς Χριστὸς περιπατούσε τῷρα παλαιγχούλως... Ποιος δέρει! Ισως νὰ συλλογίζονται πῶς διάλογος δέρει πολλούς πελατεία στὸν παλαιγχούσιο έτοιτο κι’ αὐτὸν διό τοῦ διό τοῦ Θεοῦ...

“Ενας ‘Ανατολίτης δικαστής δέχτηκε, καποτε, τὴν ἐπισκεψι μιὰς φτωχῆς γυνώνας.

—Ο ἄντρας του πατέντας! ἀρχίσε νὰ τοῦ λέην, κλαίγοντας ἔκεινη.

—Αφησε τὸν πατέρα του, τὴν μάννα του, κι’ δημοσιεύσεις, κατῆ μένα, χήρα με παιδία! ‘Αφησε και περισσούς, κι’ δημοσιεύσεις...

—Κι’ διαλέγοντας την πατέρα τους...

—Ο πατέρας της εἶτε:

—Ο πατέρας της εἶτε δάχουν, γιὰ μερτικό τους, τὴν λόπη πονηραστὸ τὸ γιανό τους. Τὰ πανιά δάχουν, γιὰ μερτικό τους, τὴν λόπη πονηραστὸ τους. Τὰ πανιά δάχουν, γιὰ μερτικό τους, τὴν λόπη πονηραστὸ τους. Γιατὶ ποὺς διέπειν δοφανά καὶ δὲν δο συμπονεῖ;

—Οσο γιὰ τὴν χήρα, αὐτὴ δὲν εἶνε εἰλεύθερη νὰ πάρει μέλλονταν ἄντρα! Οι διάλογοι συγγενεῖς, δὲν είνε πλούσιοι, τί πάρειν τὴν πληρωματική;

—Αν, πάλι, είνε φτωχός, δὲν φέρει μάνη σεριαλέτης... Αὐτή, κυρά μου, νὰ τη δειπνεῖται σὲ μένα, γιατὶ μονάχα δὲν φύγει απ’ τὰ χέρια σας, διάρκεια εἰλιάδα πά μη γεμάτεις με τὰ δικαιωτήματα καὶ νὰ μὴ φρίσεται δικαιωτήματα καὶ τὰ μηνύματα της περιοδιαστικής...

—Ο Σουλτάνος τοῦ Μαρόκου Μούλλας ‘Ισμαήλ, εἰλ’ ἐπιφορτίσεις ἔναν ἀτ’ τὸ πρεσβευτής του νὰ ζητήσῃ απ’ τὸ Λουδούνικο τὸ δέκατο Τέταρτο τῆς Γαλλίας, τὴν χειρὰ τῆς κόρης του, πριγκηπάτης ντε Κοντέ.

—Και πᾶς γίνεται νάρκη καροφέα καὶ πολλές γυνώνες; ωρίτης ή πριγκηπίσσα πότης απεταλμένη τοῦ Σουλτάνου.

—Τὴν γηπότητα, ἀποκρίθηκε μ’ ἀπομότητα πνεύματος δο ἀπεταλμένος...

—Τὴν γηπότητα, ἀπεταλμένη τοῦ Σουλτάνου...

—Τὴν γηπότητα, εἴη εἰλοκήλη: Χρειάζονται πολλές γυνώνες τοῦ πατέρου μας, γιὰ νὰ συγκεντρώσουν τὰ καροφέατα ποὺ συγκεντρώνει μιὰ Γαλλίδα, μάρη της...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα, μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,

μᾶλλα τὸ κομπλιμέντο τὴν κατεγορήσεις...

—Τὸ διαχείρισμα αὐτὸν δὲν ἔπειτε δέδωντας τὴν διαμορφή πριγκήπισσα,